பெரிய ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

ஆசார்ய ஹ்ருதயவ்யாவ்யானம்

ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரம் அபிராமவராபியம்
ஶ்ரீக்ருஷ்ணதநயம் வந்தேஜகத்குருவராநுஜம்

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம்
ரம்யஜாமாத்ருதேவேந தர்சிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா.

பணவாளரவணைப் பள்ளிபயில்பவர்க்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்று குருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவினுட் பொருளொன்று மறியாவுலகறிய
மணவாளன் மாறன்மனமுரைத்தான் வண்முடும்பைவந்தே.

மாதவத்தோன் மாறன்மனங் கூறும் மணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரான பெற்றார் – நீதியினல்
ஆங்கவர்தாள் சேர்பெற்றாராயி மணவாளமுனி
பூங்கமலத்தாள்கள் நெஞ்சே போற்று.

அவதாரிகை

ஶ்ரீய:ப்பதியாய் ஸர்வஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரன், நிரதிசயாநந்த மயமான
ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே, நித்ய நிர்மலஜ்ஞாநாதிகுணகராய்

1) காருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன் அறிவிலாமனிசர் உணர்வென்னும் சுடர்விளக்கேற்றிப்
பிறங்கிருள் நீங்கி மேலிருந்த நந்தா வேத விளக்கைக் கண்டு நல்லதும் தீயதும்
விவேகிக்கைக்கு மறையாய்விரிந்த துளக்கமில் விளக்கில் கொளுத்தின ப்ரதீபமான கலைகளை
நீர்மையினலருள் செய்தான்.

2) விவேகபலம் வீடுபற்று.

3) த்யாஜ்யோபாதேயங்கள் ஸுகதுஃகங்கள்.

4) இவற்றுக்கெல்லை இன்புதுன்பளி பன்மாமாயத்தழுந்துகையும், களிப்பும் கவர்வுமற்றுப்
பேரின்பத்தின்புறுகையும்.

5) அநந்தக்லேஶ நிரதிஶயாநந்த ஹேது – மறந்தேன் அறியகிலாதே உணர்விலேன் ஏணிலேன்
அயர்த்தென்றும், உய்யும்வகை நின்றவொன்றை நன்கறிந்தனன் உணர்வினுள்ளே
ஆம்பரிசென்றும் சொல்லுகிற ஜ்ஞாதவ்ய பஞ்சக ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள்.

6) இவற்றுக்குக் காரணம் இரண்டி லொன்றினில் ஒன்றுகைகள்.

7) ஸத்வாஸத்வ நிதானம் இருள்தரும் அமலங்களாகவென்னும் ஜன்மஜாயமாந
காலகடாக்ஷங்கள்.

8) இவற்றுக்கு மூலம் இருவல்லருள் நல்வினைகள்.

9) கர்மக்ருபாபீஜம் பொய்ந்நின்ற அருள்புரிந்த வென்கிற அவித்யா ஸௌஹார்தங்கள்

10) ஏதந்நிமித்தம் முன்னமே முதல்முன்னமேயான அசிதயநாநாதி ஸம்பந்தங்கள்.

11) இவை கிட்டமும் வேட்டுவேளானும்போலே ஒண் பொருள் பொருளல்லாத(வை) என்னுதே
நானிலாத யானுமுளனுவனென்கிற ஸாம்யம்பெறத் தின்றூதி அந்தமும் வாழ்வுமாகிற ஹாநி
ஸத்தைகளை யுண்டாக்கும்.

12) ஒன்று கூடினதாய் பற்றறுக்க மீண்டொழிகையாலே பழவடியேனென்னுமதொன்றுமே ஒழிக்க
வொழியாதது.

13) இந்த வுதிரத்தரிப்பு த்ரைகுண்யமானவற்றுக்குப் ப்ரகாஶகம்.

14) வத்ஸலையானமாதா பிள்ளை பேகணியாமல் மண்தின்ன விட்டு ப்ரத்யௌஷதமிடுமா
போலே எவ்வுயிர்க்கும் தாயிருக்கும் வண்ணமானவிவனும் ருசிக்கீடாகப் பந்தமும்
பந்தமறுப்பதோர் மருந்தும் காட்டுமிறே.

15) அதுதானும் ஆஸ்திக்யவிவேக அந்ய ஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்ர்ய நிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்யங்களை யுண்டாக்கின வழி.

16) சதுர்வியமான ஜெஹவர்ணுஶுமாஶிகார ஹலமோக்ஷ ஸாயந வதி யுவயர்மவ்யூஹ ரூப க்ரியாஶிகளை அறிவிக்கிற பாட்டுப்பரப்புக்கு – பெரிய தீவினில் ஒன்பதாம் கூறும் மானிடப் பிறவியும் ஆக்கை நிலேயும் ஈரிரண்டிலொன்றும் இளமையு மிசைவு முண்டாய் புகுவரேலு மென்கிறதுக்குள்ளே விவீநமற நின்றவா நில்லாப் ப்ரமாஶியைக் கொண்டு அறக்கற்கை அரிதென்றிறே வேஊஸாரோபநிஷத் ஸாரதராநுவாக ஸாரதம ஶாயத்ரியில் முதலோதுகிற பொருள் முடிவான சுருக்கைத் தெய்வ்வண்டாய் அன்னமாய் அமுதம் கொண்டவன் சாகைகளிலும் ஓதம்போல்கிளர் நால்வாதக் கடலிலும் தேனும் பாலு ம்முதுமாக வெடுத்துப் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாலே சிங்காமை விரித்தது.

17) முனிவரை யிடுக்கியும் முந்நீர் வண்ணனுயும் வெளியிட்ட ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களுக்கு விஶிஷ்ட நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷங்கள் விஷயம்.

18) தோல்புரையே போமதுக்குப் பழுதிலா யோமீயதை வேணும்; மனமுடையீரென்கிற ஶுஜூயே அமைந்த ஸ்பர்ஶிக்கு நானும் நமருமென்னும்படி ஸர்வருமஶிகாரிகள்.

19) ஶாஸ்த்ரிகள் தெப்பக்கரையரைப்போலே இரண்டையு மிடுக்கிப் பிறவிக்கடலே நீந்த ஸாரஜ்ஞர் விட்டத்திலிருப்பாரைப் போலே இருகையும் விட்டுக் கரைகுறுகும் காலமெண் ணுவர்கள்.

20) இவை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்துணர்ந் துணரவும் உணர்வைப் பெறவூர மிகவுணரவுமுண்டாம்.

21) ஶேஷத்வ ஹொக்த்ருத்வங்கள் போலன்றே பாரதந்த்ர்ய ஹொமீயதைகள்.

22) ஜ்ஞாந சதுர்யிகளின் மேலேயிறே ஆநந்ஊ ஷஷ்ரிகளுக்கு உதயம்.

23) முளைத்தெழுந்த ஸூர்யதுல்ய்யாயாத்ம்யசரமம் வியியில் காணும் ப்ரயம மயீயம உஶௌகளைப் பகல்விளக்கும் மின்மினியுமாக்கும்.

24) நாலில் ஒன்று ப்ரவர்த்தகம். ஒன்று நிவர்த்தகம்.

25) முற்படர்க்கு க்ரியாங்மமானவை யிரண்டும் செயல் தீர்ந்தார் வ்ருத்தியில் ஸ்வநிர்வந்யமறுக்கும்.

26) கர்மகைங்கர்யங்கள் ஸத்யாஸத்ய நித்யாநித்ய வர்ண ஊஸ்யாநுஶுணங்கள்.

27) இவற்றுக்கு வியிராமங்கள் ப்ரேரகங்கள்.

28) மண்டினுரும் மற்றையாருமாஶுயம்

29) அருள்முடிய நிறுத்தி அடைய நின்றதும் நல்லதோரருள்தன்னுலே நன்று மெளியனுகிறதும் விஷயம்.

30) இவற்றுலே ஸாயாரண மஸாயாரண மென்னும்.

31) ஜாத்யாஶும ஊீக்ஷைகளில் ஹெஶிக்கும் யர்மங்கள்போலே அத்தாணிச் சேவகத்தில் பொதுவானது நழுவும்.

32) ஸாயநஸாயீயங்களில் முதலும் முடிவும் வர்ணயர்மிகள் ஊாஸவ்ருத்திகளென்று துறைவேறிடுவித்தது.

33) வேஊவித்துக்களும் மிக்க வேதியரும் சந்ஊஸாம் மாதாவாலும் அதுக்கும் தாயாய் தாயினுமாயின செய்யுமத்தாலும் பிறப்பிக்குமது இருவர்க்கும் ஶ்ரேஷ்ம ஜன்மம்.

34) அந்தணர் மறையோரென்றும் அடியார் தொண்டரென்றும் இவர்களுக்கு நிரூபகம்.

35) ஒருதலையில் ஸ்ரீராமகுலாதி வ்யபதேஶம் குலந்தருமென்னும் மாசில் குடிப் பழியென்று பதியாகக் கோயிலில் வாழுமென்பர்கள்.

36) விப்ரர்க்கு கோத்ர சரண ஸூத்ர கூடஸ்யர் பராஶர பாராஶர்ய போதாயநாதிகள்; ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்யர் பராங்குஶ பரகால யதிவராதிகள்.

37) அதிய்யநஜ்ஞாநாநுஷ்டானங்களாலே ஸ்ராஹ்மண்ய மாகிருப்போலே சந்தங்களாயிரமுமறியக் கற்று வல்லாரானல் வைஷ்ணவஸித்தி.

38) இந்த உட்பொருள் கற்றுணர்ந்து மேலைத்தலைமறையோ ராகாதாரை அயல்சதுப்பேதிமாரென்று உத்பத்தி நிரூபிக்கும்.

39) எவ்வுலகத் தெவ்வெவையும் என்கையாலே வேதம் பஹுவிதம்.

40) அதில், ஸம்ஸ்க்ருதம் த்ராவிடமென்கிற பிரிவு ருசாதிபேதம் போலே.

41) செந்திறத்த தமிழென்கையாலே ஆகமஸ்த்யமுமனாதி.

42) வடமொழிமறையென்றது தென்மொழிமறையை நினைத்திறே.

43) வேதசதுஷ்டயாங்கோபாங்கங்கள் பதினலும்போலே இந்நாலுக்கும் இருந்தமிழ்நூல் புலவர் பனுவலாறும், மற்றையெண்மர் நன்மாலைகளும்.

44) ஸகலவித்யாதிக வேதம்போலே இதுவும் திவ்யப்ரபந்த ப்ரதாநம்.

45) வேதநூல் இருந்தமிழ்நூல் ஆஜ்ஞை ஆணை வசையிலேதமில் சுருதி செவிக்கினிய ஓதுகின்றதுண்மை பொய்யில்பாடல் பண்டை நிற்கும் முந்தையழிவில்லா வென்னும் லக்ஷண்ங்களொக்கும்.

46) சொல்லப்பட்ட வென்றவிதில் கர்த்ருத்வம் ஸ்ம்ருதி அத்தை ஸ்வயம்பூ படைத்தானென்றது போலே.

47) நால்வேதங்கண்ட புராணருஷி மந்த்ரதர்ஶிகளைப்போலே இவரையும் ருஷிமுனிகவியென்னும்.

48) படைத்தான்கவி யென்றபோதே இதுவும் யதாபூர்வ கல்பநமாமே.

49) உறக்கம் தலைக்கொண்டபின்னை மறைநான்குமுணர்ந்த தங்களப்பனேடே ஓதின சந்தச்சதுமுகன் சலங்கலந்த வெண்புரிநூல் மானுரி திரிதந்துண்ணும் காமனுடல் இருக்கிலங்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ராதிகளுக்கு மறைபயந்தாப்போலே ஆதுமில் காலத்தெந்தையான வாய்முதலப்பன் பிரமகுருவாய் இராப்பகல் முன்சொல்ல, கற்றனமே யென்றவிவரும் நாவினல் நன்மையாலென்று ஓதவல்ல பிராக்களைக் கன்மின்களென்று சொல் பயிற்ற, வேதம் ஓதுவாரோத்தாகையாலே ஆயர்வணாதிகள்போலே இதுவும் பேர்பெற்றது.

50) இயற்பா மூன்றும் வேதத்ரயம் போலே; பண்ணர் பாடல் பண்புரையிசைகொள் வேதம் போலே.

51) ருக்கு ஸாமத்தாலே ஸரஸமாய் ஸ்தோபத்தாலே பரம்பூமா போலே சொல்லார்தொடையல் இசைகூட்ட அமர்சுவையாயிரமாயிற்று.

52) ஶந்தோகனென்று, ஸாமாந்யமாகாமல் முதலிலே பிரித்து வாழ்பயில் ஞானஸ்வரூபியைப் பாலையாகியென்று விஶேஷிக்கையாலே வேதகீதச்சாமி நானென்ற ஸாமம் தோன்ற உத்கீதப்ரணவத்தை ப்ரதமத்திலே மாருடி சரமமதி முடிவாகத் தொண்டர்க்கமுதென்ன தேவான்னமாக்கி மஹா கோஷ நல்வேதவொலிபோலே மஹாபீயநமென்னப் பாடுகையாலே

இத்தை ச்சாந்தோக்ய (ச்சாந்தோக்ய-छचान्दोग्य) ஸமமென்பர்கள்.

53) புரவியே ழொருகாலுடைய தேரிலே திருச்சக்கர மொத்துக் கால ஶக்கரச் செங்கோல் நடாவி ஜ்யோதிஶ்சக்ரவொளிசுருக்கி அக்னீஷோமீய தேஜோம்ருதத்துக்கு ஊற்றும் மந்தேஹர்க்குச் செந்தீயும் முக்திமார்க்கத் தலைவாசலும் கண்ணுவான் கண்ணில் பிறந்த

கண்மணியும் த்ரயீமயமுமான மண்டலத்திலே தண்டாமரை சுமக்கத் தீள்வளையும் குள்ஞூயும் திருச்செய்ய முடியும் ஆரமும்படையும் திகழும் பொன்மேனியும் செஞ்சுடர்த் தாமரைக்கண் ணுமாய் அணிநிறமூர்த்தி ஈதென்னும்படி இரண்டையும் தன்னிறமாக்குகிற செய்யாளான விஜீ யையோடே அருக்கன் மேவின ஸஊாயீயேய தேஜஸ்ஸின்ஸாமரஸோஉீமாந நாமமுள் ளுறையான ஆஉீயந்தங்களாலே ஓராயிரமாமவற்றிலே, ஒன்றை ஆயிரமுகத்தினுலருளின தீர்ழம் போலே தீர்த்தங்களாயிரமுமாக விஸ்தரிக்கிருரென்று வேஉஙுஞூபஜெஶம்.

54) அன்றிக்கே ஸ்வரூபஙுுண விஊூதி சேஷ்டிதங்கஊ விஶஉமாக்குகிற பஞ்சராத்ர புராணேதிஹாஸங்கள் போலே நீலஊாரூபோக்தி தெரியச்சொன்ன வேஜொபவுூம்ஹண மென்பர்கள்.

55) கல்பாஜியில் தோற்றிற்று வர்ணிக்கும் சதுர்முவன் ஊந்உஸ்ஸுூம் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தகன் பிணச்சுடஊ வெந்தாராக்குமாறு மணிந்து ஏறேறிச் சுழன்ருடுமாலமமர் பிச்சுத் தெளிந்து தான் வணங்குமாறுரைக்க்க் கேட்ட ஸஜாதீயர் ப்ரஸாஉமும் ஆர்ஷமூலம்.

56) பரமஸத்வத்தோடே உள்ளியுரைக்கும் நிறைஞானத்தயனும் சிவனும் திருமாலருள் கொண்டு இவர் பாடினர்.

57) கருவுள் வேறலாமை அரனயனெனச் செய்யுமவைபோலே மூவுருவா முதல்வன் துப்பரவாலே பரமகவிகளால் பாடுவியாது நேர்படச்சொல்லும் நீர்மையிலாவென்ஊத் தன்னுக்கி என்ன முதல் வந்து புகுந்து தப்புதலறத் தன்ஊ வைகுந்தனுகத் தன் சொல்லால் தானே துதித்து மலக்கு நாவியல் மொய்ய சொல்லால் சொல்லவல்லேனென்று நானும் சொல்லி நாடும் கையெடுக்கும்படி என் சொல்லால் யான் சொன்ன இன்கவி யென்பித்தானென்ருரிறே.